

75ste Jaargang

nr. 575

juni 2009

In dit nummer o.a. :

Meditatieve wandeling	6
Café Cult	16
Buitendienst	18

De aardbei

Boeddha vertelt een parabel over een man die op een vlakte een tijger tegenkwam. Hij vluchtte en de tijger kwam hem achterna. Bij een steile rotswand gekomen, wist hij de wortel van een wilde wijnstok te pakken en hij slingerde zich over de rand, zo naar beneden. Boven hem snoof de tijger.

Trillend keek de man omlaag waar, in de diepte, een tweede tijger wachtte om hem op te eten. Alleen de wijnstok droeg hem.

Twee muizen, een witte en een zwarte, begonnen heel langzaam de wijnstok door te knagen. De man zag een heerlijke aardbei, vlakbij. Terwijl hij met de ene hand de wijnstok vasthield, plukte hij met de andere de aardbei. Hoe zoet smaakte hij!

Parabels zijn vaak prachtige verhalen met verborgen wijze lessen. Ze zitten vol symboliek.

De tijgers staan natuurlijk voor het dreigende gevaar van alle dag in ons leven. Komt het gevaar niet van links dan komt het wel van rechts, komt het niet van boven ons dan komt het van beneden. Het is dus wel oppassen geblazen. Ons leven bevindt zich zo dikwijls in woelig vaarwater. Als we ziek worden bv. Ineens voelen we meer waardering voor de kleine dingen van het leven, die we daarvoor nog achteloos voorbij liepen. En ook als we ouder worden, en fysiek niet meer in staat zijn tot hetzelfde als toen we nog jong waren, ontstaat vaak meer waardering voor wat er *is*. We zeggen dan: ‘Wie het kleine niet eert, is het grote niet waard. En zo zijn we blij met iedere ‘aardbei’ die binnen ons bereik is: een bezoekje van een kleinkind, een vriendelijk woord, dat lieve kaartje of dat hartelijke telefoontje van vanochtend...

Soms denken we het gevaar nog te kunnen ontlopen, we veronderstellen dat wij dan zo bijdehand zijn dat we het leven best te slim af kunnen zijn. De parabel zegt ons juist dat er dan altijd weer iets anders is, vanuit welke hoek dan ook. Het leven toont ons telkens weer een ander perspectief, anders dan wij dachten. Eerst was er één tijger. Toen dat gevaar ontweken was, bleek zijn collega beneden, de man likkebaardend op te wachten. Het grote leven, dat zichzelf voltrekt laat zich niet zomaar door menselijke slimmigheidjes in de luren leggen. Het leven heeft eigen wetten en gaat volledig haar eigen gang. Daar heeft de mens, vaak tegen beter weten in, de hand niet in. Gelukkig maar, want als dat wel zo zou zijn, dan zou ik het ergste vrezen. Toch proberen wij mensen, al is het maar om te kunnen voldoen aan onze eigen drang tot overleven, ons overal steeds weer uit te redden. Als we in gevaar zijn, zullen we steeds weer *vechten of vluchten*, dat zijn onze twee strategieën.

Zelfs toen de tweede tijger ontweken kon worden, bleek er wel weer iets anders dat dreigend was, een witte en een zwarte muis. Twee verschillende kleuren, wit en zwart die de dualiteit van de dingen symboliseert. De wereld waar wij in leven wordt geregeerd door polaire krachten. Alles is twee, het is licht en donker, goed en kwaad, wit en zwart, twee muizen en twee tijgers. Op onze aarde is dat de wet: er is altijd twee, gezond en ziek, werk en werkeloos, oorlog en vrede.

Het is nooit alleen maar het één, er is ook het andere. De hoop op iets anders zal steeds weer ijdel blijken. Het gaat uiteindelijk om acceptatie, dat deze wet is zoals hij is.

Twee tijgers en twee muizen verder, begreep de man dat. Hij wist plotseling dat er geen ontkomen aan was, zeker toen hij zag dat de muizen aan de wijnstok begonnen te knagen. Soms is er geen ontkomen aan. Kent u dat? Het moet dan gewoon zo zijn. De wijnstok was voor de man nog zijn enige houvast. In de bijbel (Johannes 15:5) zegt Jezus: "Ik ben de wijnstok en jullie zijn de ranken. Als iemand in mij blijft en ik in hem, zal hij veel vrucht dragen. Maar zonder mij kun je niets doen." Als de man zich uiteindelijk in een bijna hopeloze situatie bevindt met een tijger boven hem, een tijger onder hem, een wijnstok, als een zijden draadje, waar knagende muizen aan knabbelen, dan rest de man slechts overgave en vertrouwen. Hij vindt houvast aan de wijnstok, want er staat: 'Terwijl hij met de ene hand de wijnstok vasthield...'. Hier toont deze mens het uiteindelijke grote begripen van het leven zelf. Hij beseft nu: er is geen ontkomen meer aan, en zelfs alleen het idee al dat hij deze finale lotsbestemming nog zou kunnen ontlopen, is zinloos. Hij geeft zich over omdat hij het begrijpt, en het leven nu accepteert zoals het komt. Hij besluit volledig te genieten van datgene wat hem uiteindelijk nog rest, de aardbei. Hoe zoet smaakte hij.

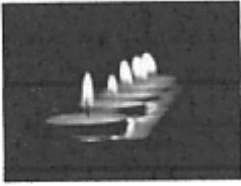
Peter Samwel

Lief & Leed

Dhr. A.J. van Mourik is kortstondig opgenomen geweest in het Slingeland Ziekenhuis. Nu hij weer thuis is wensen wij hem van harte beterschap toe.

Carline Bell heeft een kruisbandoperatie aan haar knie ondergaan eind april. Ze zal de komende 9 – 12 maanden moeten revalideren. We hopen dat haar algehele herstel voorspoedig zal verlopen en wensen haar daarbij veel succes.

Wij gedenken...

Op 6 mei j.l. overleed de heer **Bernardus Hendrikus Kleinnibbelink** op de leeftijd van 76 jaar. Zijn afscheid in het crematorium in Aalten was op de dag dat hij 77 jaar geworden zou zijn, 11 mei.

Als oudste zoon van vier zonen ontwikkelde Bernard zich tot een zelfstandige en veelzijdige man. Na zijn schooljaren - de lagere school en de landbouwschool – werkte Bernard aanvankelijk in de klompenfabriek in Varsseveld. Uiteindelijk werd hij loodgieter en hij hield zeer van zijn vak. Hij zei vaak: ik ben loodgieter van geloof...

Daarnaast was muziek zijn leven. Hij hield van allerlei soorten muziek; hij speelde zelf accordeon en ook op blaasinstrumenten in verschillende orkesten. Hij repareerde zelfs accordeons en men kende hem als zodanig in het hele land. Bernard vond ook altijd dat je muziek vooral voor jezelf met maken. ‘En als anderen het ook leuk vinden, dan is dat mooi meegenomen’, zei hij dan.

Maar hij was veelzijdig, zei ik. Hij fotografeerde, ontwikkelde en drukte af. Hij maakte bruidsreportages en ook foto’s van postzegels, die hem zelfs in Duitsland ooit nog een prijsje opleverden. Hij was daarnaast ook nog eens dertig jaar bij de EHBO, speelde toneel en zette zich bijzonder in voor zieken en gehandicapten.

Bernard hield erg van spreuken. Zijn huisarts vertelde dat zij een van zijn spreuken van hem gebruikt in haar praktijk: *‘Wie het kleine niet leert, doet het grote verkeerd’*.

En zo leeft ook Bernard voort, als muzikant, als EHBO’er, als fotograaf, als vader, opa en echtgenoot van zijn vrouw Mientje, als toneelspeler, als loodgieter, als wat dan ook.

Nee doden zijn niet zomaar dood...

Achterop het programmaboekje bij zijn afscheid stond nog een klein gedichtje over hoe hij tegen muziek aankijkt:

*Muziek als prachtig instrument
en zoals jij het 't liefste horen laat.
Muziek, zo eigen als je zelf bent,
dat is precies waar muziek over gaat.*

Ik wens Mientje, Erna en Edwin, Marco en Inge, Sharon, Lisa en Daniëlle veel sterkte bij de verwerking van het verlies van hun geliefde echtgenoot, (schoon)vader en opa.

Wij gedenken...

Op 13 mei j.l. overleed de heer **Willem Johan Vriezen**. Velen kennen hem als Wim van 'de Slotboom'. Hij bereikte een leeftijd van 84 jaar. Hij overleed toch nog vrij plotseling.

Wim is geboren en getogen in Westendorp op de boerderij van zijn vader en moeder. Hij was het vierde en jongste kind in een gezin van vier zonen. Na zijn schooltijd en een paar jaar werken bij Ruesink en bij Otten in Halle, werd hij in de Tweede Wereldoorlog in Maagdenburg te werk gesteld als ambachtsman. Die oorlogstijd heeft zijn kijk op het leven bijzonder beïnvloed.

Nadien werkte Wim meer dan 25 jaar bij de spantenfabriek Nehamo in Doetinchem. Hij werd afgekeurd toen hij ongeveer 57 jaar was.

Zijn grootste hobby was muziek maken met zijn sopraan-sax bij Westendorps Fanfare. Hij is er bijna 65 jaar lid van geweest. Het is dan ook bijzonder om te zien dat zoveel muzikanten er ook op de Herdenkingsdienst waren om dit keer muziek voor hem te maken.

Wim was een echte verenigingsman. Hij zat in verschillende besturen, natuurlijk bij Westendorps Fanfare, maar ook bij de Ouderensoos en eerder al bij de kleuterschool en in de oudercommissie van de lagere

school destijds. Mensen konden dus in die zin echt van hem op aan. Wim was een erg serieuze man. Het leven heeft hem op die manier gevormd. Hij was zeker ook een familieman. Als zijn kleinzoon Kevin hem bv. vroeg om samen met opa in het grote boek met molens te kijken, dan genoot Wim... Hij was zeker ook sociaal en zette zich veelvuldig in voor verenigingen. Hij was geen man die op de voorgrond trad; eerder was zijn motto 'doe maar gewoon'. Een Pietje precies was Wim zeker ook. Alles moest wel uiterst secuur gebeuren, want als je toch iets doet doe het dan maar liever gelijk goed.

Zijn levenswerk bestond dus voornamelijk uit hout bewerken. Hij verdiende er niet alleen jarenlang zijn brood mee, hij maakte ook veel voor zijn kinderen. Voor Herbert maakte hij alle kozijnen toen hij zijn woning ging renoveren en verder maakte Wim nogal eens bedden. Niet alleen voor zichzelf deed hij dat, maar ook voor Rudi en Wijnand maakte hij er een. Meerdere familieleden deden vervolgens een beroep op hem om voor hen hetzelfde te doen.

Op 18 mei is Wim, na een Herdenkingsdienst in 'het Witte Kerkje', gecremeerd in crematorium Slangenburgh.

Ik wens hierbij zijn vrouw Willie, de kinderen Rudi, Wijnand en Herbert en Diana, evenals de kleinkinderen Kevin, Sven en Tygo veel sterkte voor de komende tijd.

Komt u ook...?

Ook dit jaar staat er, na het succes van verleden jaar, in juli een meditatieve zomerwandeling op het programma. **Voor zondag 12 juli a.s.** is deze heerlijke wandeling uitgezet in het bos in Zelhem. De wandeling begint om 10.00 uur en natuurlijk drinken we na afloop met elkaar koffie en thee, met iets lekkers erbij.

De familie J.W. Beunk in Zelhem heeft hun locatie beschikbaar gesteld, vanwaar we dus vertrekken en waar we voor een gezellig samenzijn na afloop, ook weer terugkeren.

Schrijft u de datum in uw agenda? (Zie verder onder 'Kerkdiensten')

De duur van de (rustige) wandeling is ± 60 minuten. Jong en oud, iedereen is van harte welkom en uitgenodigd.

Voor informatie: 06-40359838 (Peter Samwel)

Locatie meditatieve zomerwandeling:

Fam. J.W. Beunk

Hobelmansdijk 3a

7021 AS Zelhem

Gedicht

ZOMER

De grote zomerdag staat open
en bouwt zijn weelde over de aarde,
het malse moes lacht in de gaarde
bij 't sappig groen, met dauw bedropen.
Het ruiselt in de weke hagen,
het gonzelt in de bloesemstruiken,
het tintelt in de groene pruiken
der berken bij de zoete vlagen.
De kool brandt op de peerse kluiten,
de blonde brem bloeit welig tegen
de mulle hel beschenen wegen
met volle gele honigtuiten.
Hef over de aarde uw aangezicht,
over uw ogen valt het licht,
over uw lippen stort een lied -
levend mooi mens geniet!

C.S. Adama van Scheltema

LOCATIE DINXPERLO

Beste mensen,

Seizoen 2008 – 2009 is al weer bijna voorbij. Er zal in de kerk in Dinxperlo nog één dienst zijn op 27 juni. Het ligt in mijn bedoeling om er weer een feestelijke dienst van te maken. Er is natuurlijk koffie en thee na afloop en ik zal, net als vorig jaar, weer wat lekkers bakken.

Komen jullie allemaal?

In juli en augustus zijn er geen diensten. We starten weer in september.

13 sept. Regiodag in Eibergen
20 sept. Oecumenische Vredesdienst
27 sept. 19.00 uur: Viering o.l.v. Mw. Hermien Bleumink-
 Nieuwenhuis

Hoe het na de vakantie met het kerkgebouw gesteld zal zijn dat weten we nog niet. Het ziet er in elk geval naar uit dat we er nog wel enige tijd gebruik van kunnen maken. We houden u op de hoogte.

Zonnewende

21 juni, om precies te zijn om 5.45 uur vindt de “zonnewende” plaats. Dit houdt in dat de zon haar meest noordelijke punt heeft bereikt.. We hebben het dan ook over “de langste dag”, de aanvang van de zomer. In vroegere tijden werd er dan feest gevierd, evenals in de winter, als de zon haar meest zuidelijke punt heeft bereikt. Ook nu zijn er nog groeperingen die het feest vieren.

Om toch een beetje de aanstaande zomer te vieren het volgende gedicht:

Zonnige zomer
als nu
de huizen gaan dansen
de grijze witte bruinen
met de vlag in top
als nu
de bomen hun aarden voeten heffen
voorbij de stenen verankering
en de brug gaat dwarsliggen
dan zullen
auto's zich angstig verstoppen
winkels en wegen onbereikbaar zijn
balies en banken ontoegankelijk
dan hollen
wij met de wind mee
vliegen fantastisch
over een verraste wereld een ieder staat op de kop
en kijkt ondersteboven
hoe de oude vrouw van het plein
het hoofd heft
en danst met de bakker
hoe de zwart gejaaste man
de vleugels lengt
en zwenkt met de vogels
uitbundig leven
en elkeen zijn eigen blij gezicht

*Inez Meter,
Stadsdichter Gouda 2003*

Bestemming extra collecte Pinksterdienst

Het bestuur heeft als doel gekozen Tilapia International Foundation.

De doelstelling van deze foundation is: kinderen in hun jonge jaren te voorzien van voldoende dierlijke eiwitten. En dat op die plaatsen in de wereld waar een tekort aan is worden kleinschalige vijvers aangelegd. De Tilapia is door zijn natuurlijke eigenschappen, snelle voortplan-

ting en hoge conversie van plant naar vlees, daartoe het beste hulpmiddel.

De noodzakelijke door een kind te eten dagelijkse portie eiwitten varieert van 35 tot ca 75 gram. Dat is met weinig energie eenvoudig haalbaar. Het werk van TIF moet, willen zoveel mogelijk mensen van de tilapia vis profiteren, gewoon doorgaan.

Schoolse zaken

Morgengebedje...

Vroeger, het lijkt alweer lang, lang geleden begon de dag voor velen met een morgengebed. Zowat direct na het opstaan werd dan even tijd gemaakt om stil te staan bij de nieuwe dag en werd er met gevouwen handen gebeden om ook die dag weer goed te laten verlopen. U weet het vast nog wel.

Op school breng ik het gebed in het algemeen onder de aandacht. Het leven is immers zeker niet vanzelfsprekend, eerder iets om dankbaar voor te zijn. Even stil staan bij het goede dat ons steeds maar weer ten deel valt is daarom ook voor kinderen geen overbodige luxe. Ik vertel daarover tegen de kinderen en geef ze dan bv. het volgende gebedje om de dag mee te kunnen beginnen:

***Ik vouw mijn handen
tot een schaal
omhoog, naar U:
ik vang de levenskracht
mij toevertrouwd.
Ik bewaar haar in mijn hart.***

Van de bestuurstafel

Het bestuur wil graag met clubs en commissies die binnen de afdeling actief zijn, in gesprek. Om het contact aan te halen en te horen wat er leeft en wat de wensen zijn voor het nieuwe seizoen. Clubs en commissies wordt gevraagd met twee afgevaardigden te komen op dinsdagavond 23 juni om 20.00 uur in gebouw de Eendracht. Ina ter Maat en Madelon Ankersmit zullen de verschillende contactpersonen hierover benaderen.

Hennie Gesink stopt met het inzamelen van geld voor de gemeente-avond. Hennie was dertig jaar lang een vertrouwd gezicht op vrijwel ieder adres van onze NPB-afdeling.

Tallose gemeente-avonden hebben georganiseerd kunnen worden omdat Hennie er door zijn persoonlijke benadering geld voor bijelkaar bracht. Hieronder is een kort vraaggesprekje met hem opgenomen, maar vanaf de bestuurstafel willen we ook zeggen:

Hennie bedankt, voor je enorme trouwe inzet al die jaren!

Een opvolger of opvolgster heeft zich nog niet gemeld. Het bestuur beaadt zich hoe de inkomsten van de gemeente-avond aangevuld kunnen worden, want de bijdragen van de lijst waren jarenlang een substantiële inkomstenbron.

Verder blijft het onderhoud van de kerk en het gebouw De Eendracht de aandacht vragen. De elektrische installatie moet worden vernieuwd. Het bestuur is op zoek naar fondsen en middelen om de kosten te dekken die hiermee gemoeid zijn.

Hennie Gesink stopt met de lijst

Hennie Gesink was dertig jaar lang een vertrouwd gezicht op elk NPB-adres in Varsseveld en omgeving. In januari, februari en maart kwam hij met de lijst

van de gemeente-avondcommissie aan de deur. 'Ik had je al verwacht', was het veelgehoorde gezegde. 'Het geld ligt al klaar'.

Hennie begon er mee Gerry Zwerink te assisteren die destijds met de lijst rond ging.

NPB-ers kunnen op de lijst een bedrag invullen dat ze aan Hennie meegeven. 'Dat is een kwestie van vertrouwen.'

Het geld is bestemd is voor de organisatie van de jaarlijkse gemeente-avond. 'Toen Gerry stopte, heb ik het overgenomen,' geeft Henny aan. In de wintermaanden trok hij er vrijwel dagelijks op uit. 'In Varsseveld, naar de Heelweg, Sinderen, Westendorp, Halle. In Terborg zitten ook nog een paar mensen. Zes tot acht weken was ik er druk mee. Meestal ging ik met de fiets. Soms met de auto. Bij de een maakte je een praatje, bij de ander was je zo weer weg. Ik heb het altijd met heel veel plezier gedaan. Weet je wat het is? Ik ben rugpatiënt en de dokter zei ooit tegen mij: 'Je moet in beweging blijven'. Daarom deed ik alles met de fiets. En ik had mooi wat te doen.'

Vorig jaar gaf Hennie aan ermee te willen stoppen. 'Zodat er tijd genoeg is een opvolger te vinden'. Die heeft zich overigens nog niet aangediend, maar misschien komen mensen die nu wat aan hun conditie willen doen, op een idee.

60+CLUB Verslag 12 mei 2009

Janny heet iedereen welkom en in het bijzonder Gerrie Wisselink-Radstake. Zij neemt ons vandaag mee op reis met de Transsiberië Ex-
presse.

Jaren lang droomde ze er van om deze reis eens te gaan maken. En op een dag trok ze de stoute schoenen aan en heeft haar droomreis ge-
boekt. Helemaal gelukkig begon ze aan de voorbereidingen, maar zo'n
week van te voren zonk de moed haar wel in de schoenen en dacht ze
waar ben ik aan begonnen zo in mijn eentje. De reis begon op Schip-
hol met een vlucht naar Wenen, waar ze moest overstappen op het
vliegtuig naar Moskou, waar de groep, bestaande uit 16 personen zou
samen komen. In Moskou stond er een Engelstalige Russische gids
klaar voor een rondleiding door Moskou. Prachtige foto's van beken-

de gebouwen passeerden de revue. In Moskou stapte zij op voor een drie en een halve dag durende treinreis, welke haar van de ene kant van Rusland naar de andere kant bracht. Deze treinreis was wel saai, want je mocht de trein niet uit, behalve wanneer deze op een station langer dan een kwartier stopte. Wel leerde men elkaar gedurende deze dagen als groep goed kennen. Eten en drinken was allemaal aan boord en van uitstekende kwaliteit. Zo kwam men in Irkoetsk aan en het eerste wat ze daar deed was in het hotel eens heerlijk douchen. Ze bracht daar een bezoek aan het monument voor de gevallenen met de eeuwige vlam. Een gebruik daar is, dat bruidsparen hun bruidsboeket daar achterlaten. Vervolgens werd er een bezoek gebracht aan het Balkasjmeer, met een oppervlakte van 35.000 m² en een diepte van 1800 meter het grootste meer ter wereld. Gerrie heeft ons hiervan prachtige foto's laten zien. Van hieruit ging het weer verder per trein, richting Mongoolse grens. Deze reis duurde ongeveer anderhalve dag. Zij bezocht daar nomadenstammen en werd daar ondergebracht in een ger (tent) er waren wel bedden, men hoefde dus niet op de grond te slapen. Vanuit dit tentenkamp werd er een bezoek gebracht aan een nomadenkamp en maakte ze kennis met de yaks (rundsoort). Na een paar dagen werd het kamp volledig opgebroken en verhuisde men met de ossenwagen naar elders, waar de tenten allemaal opnieuw weer opgebouwd moesten worden, wat een hele klus bleek te zijn. Het verblijf in het tentenkamp werd afgesloten met een barbecue. Vanuit Mongolië ging het verder met een zeer luxe trein naar China. Bij de Chinese grens vond een enorm spektakel plaats. De gehele trein werd, inclusief reizigers helemaal opgetild en van een geheel ander onderstel voorzien, omdat in China het spoor 10 cm. smaller is dan in Europa. Geen enkele trein kan dan ook ongezien China binnenkomen. De aankomst in de grote stad Peking vraagt om een complete omschakeling. Na de prachtige natuur van Mongolië naar de smogstad Peking. Voor de westerling komt vooral de ochtendgymnastiek in de parken door de Chinezen vreemd over, maar wel indrukwekkend om te zien. Gerrie bezocht ook nog de Chinese Muur, waar men in file overheen kan lopen. Enorm toeristisch, maar het geeft wel een apart gevoel om daar te zijn. Ook werd er nog een bezoek gebracht aan het Zomerpaleis van de keizer en aan de Verboden Stad, zo genoemd omdat alleen de keizer daar maar

binnen mocht evenals aan het plein van de Hemelse Vrede en aan het Olympisch Zwemstadion (het vogelnest) waar Pieter v.d. Hoogeband zijn medailles behaalde. Op de laatste avond in China kreeg men als galgenmaal pekingeend te eten, niet te vergelijken met de Hollandse/ Chinese pekingeend. Na een lange vliegreis terug naar huis, was zij blij dat ze, na deze reis van haar leven, haar naasten weer in de armen kon sluiten.

Gerrie is een geboren vertelster en het was een genot naar haar verhaal te luisteren en de prachtige foto's te bekijken van deze unieke reis.

Janny bedankte haar dan ook voor deze fijne middag en bood haar een kleine attentie aan. Het was een mooie afsluiting van het seizoen 2008/2009.

We hopen iedereen terug te zien op de tweede dinsdag in september voor het gebruikelijke uitstapje.

Afscheid van de zondagsschool

*Muziek laat mensen luisteren
naar wie ze zelf zijn.
Muziek laat mensen huilen
geeft blijdschap na de pijn.*

*Muziek is liefde en veel meer
jezelf te accepteren
Muziek is blijdschap keer op keer
en er ook nog eens van leren.*

*Leiding en kinderen van zondagsschool
en jeugdclub NPB, wensen u een fijne
vakantie met veel zon en muziek toe*

Deze tekst en een klein fluitje en castagnetten kregen bezoekers van de dienst van zondag 17 mei na afloop mee naar huis.

Hilde Vriezen, Anne Besselink, Feikje Beunk, Jonne Dijkstra en Nienke Ankersmit hebben de zondagsschool verlaten en daar werd 17 mei bij stil gestaan.

Muziek was het thema van de dienst. ‘Luister naar het ritme van de zee’, is wat Kahlil Gibran zegt en deze tekst was de leidraad deze zondagmorgen.

Het ritme van de zee is aanwezig in alle geschriften van het Oude Testament en wanneer je ernaar luistert hoor je nog iets meer achter de klanken. Dan luister je opnieuw en ontstaat er weer een andere interpretatie, een beetje anders dan de vorige. Dat is de muziek die we moeten aanleren – het eeuwig gaan en komen van de dingen.

Lonneke Klein Willink en Erna Wolsink leverden een prachtige muzikale bijdrag en de jeugdclub zong het openingslied van de dienst. Hilde, Anne, Feikje, Jonne en Nienke kregen een certificaat ter herinnering aan hun tijd op de zondagsschool.

Kijk voor meer foto's op de website; www.vrijzinnigenvarseveld.nl

Hilde, Anne, Feikje, Jonne en Nienke met hun certificaat ter herinnering aan hun zondagsschooltijd.

Giften

In mei werd via de bezoekdames € 10.00 ontvangen van NN en via Peter Samwel werd € 20.00 van NN en € 10,00 van NN ontvangen. Alle gevers hartelijk dank.

Café Cult 29 mei: “Wat houdt Varsseveld bezig?”

Centrumplan....leegloop van het platteland... Varsseveld als ondergeschoven kindje binnen Oude IJsselstreek.... leefbaarheid binnen de buurtschappen.... voorzieningen...wethouderschap....

Wethouder Wybe Rijnsaardt komt de komende Café Cult praten over onze vragen, zorgen en eventuele kritische noten over gemeentelijke besluiten en politiek. Een ieder die geïnteresseerd is in lokale politiek en de belangen van Varsseveld en de buurtschappen wordt in het bijzonder van harte uitgenodigd. Gespreksthema's zijn ondermeer:

- *Het centrumplan Varsseveld*: het winkelbestand in Varsseveld is al

jaren een gespreksonderwerp op feesten en partijen.

Jaren zijn er geen positieve ontwikkelingen te zien geweest over dit onderwerp. Nu is het anders. In Varsseveld zijn veel bouwplannen in het centrum in uitvoering of ontwikkeling.

- *Ondergeschoven-kindje-gevoel*: na de vorming van de nieuwe gemeente Oude IJsselstreek is er in Varsseveld vaak gezegd dat alle aandacht naar Ulft en Terborg-Silvolde zou gaan, het ondergeschoven-kindje-gevoel. Met het ontwikkelen van het Centrumplan is dit gevoel voor een deel afgezwakt. Wat zal er van dit gevoel blijven hangen als het aan de gemeente en aan Wybe Rijnsaardt ligt?

- *De leegloop van het platteland*: in de landelijke pers wordt veel aandacht besteedt aan de grootscheepse trek van jongeren naar de stedelijke gebieden, met de nodige problemen van dien. Heeft dit ook gevolgen voor Varsseveld en haar buurtschappen?

- *Het wethouderschap*.

Hoe is het om wethouder te zijn. Het is al weer jaren geleden dat de politieke carrière van Wybe Rijnsaardt begon op onstuimige wijze. Nu is het politiek rustiger. Wybe zal vertellen over de ervaringen en belevenissen van de voorbije jaren.

U bent wederom van harte welkom vanaf 20.30 uur in zaal de Eendracht. Kosten: vrijwillige bijdrage.

Café Cult en jeugdclub op 4 juli a.s.: BBQ en cultuurwandeling

Op vrijdag 4 juli a.s. sluiten we een mooi seizoen jeugdclub en Café Cult af met een gezellige barbecue bij de fam. Beunk aan de Halseweg 27 in Westendorp. Wie mee wil doen (jongeren, ouders, broers, zussen of culters) aan de barbecue is vanaf 19.00 uur welkom, tegen een vergoeding van 7,50 pp. Opgave bij h.m.hengeveld@gmail.com of tel. 0315-244393.

Vanaf 20.30 uur kunt u allen deelnemen aan een cultuurwandeling (bij goed weer) met een drankje na afloop. Hieraan kunt u ook deelnemen (vrijwillige bijdrage), zonder vooraf mee te doen aan de barbecue.

Spreuk van de maand

Breng goede gedachten onder woorden, houd goede woorden in gedachten.

(via Mienke Oonk)

BUITENDIENST OP KOFFIEBOERDERIJ
“GROOT NIBBELINK”

zondag 21 juni om 10.00 uur

Voorganger dhr. P. Samwel in samenwerking met
de Jeugdclub en m.m.v. het NPB-Ensemble

Thema: “ZOMER”

Koffieboerderij “Groot Nibbelink”

Nibbelinklaan 12

7065 AH SINDEREN

Namen en adressen / Colofon

- Voorgangers:** Dhr. P.W.M. Samwel, Doetinchemseweg 7, 7051 AA Varsseveld (0315) 24 20 80 of (06) 403 598 38, p.samwel@kpnplanet.nl.
- Wijk Dinxperlo:** Mevr. H. Bleumink, Spoorstraat 2, 6971 CA Brummen. (0575) 56 27 46 of (06) 558 706 10, hermien.bleumink@solcon.nl.
- Administratie:** N.P.B. afd. Varsseveld e.o., zie **Secretaris**
- Website:** www.vrijzinnigenvarsseveld.nl **E-mail-adres:** info@vrijzinnigenvarsseveld.nl
- Beheer kerk en verenigingszalen:**
Dhr. B.H. Kraan, Zelhemsseweg 61, 7055 AA Heelweg, (0315) 24 18 85.
- Verenigingszaal:** “De Eendracht”, Beatrixstraat 1^a, Varsseveld, (0315) 24 45 37.
- Voorzitter:** Mevr. G. ten Brinke-Kuiperij, Koningin Emmastraat 5, 7051 AM Varsseveld, (0315) 24 12 53, brinkekuiperij@chello.nl
- Secretaris:** Mevr. I. ter Maat-Tuenter, Gunjansdijk 2, 7051 GP Varsseveld, (0315) 24 17 02, termaatenco@hetnet.nl
- Penningmeester/administrateur:** Dhr. G.J. Hengeveld, Kievitstraat 5, 7051 XW Varsseveld, g.j.hengeveld@chello.nl
- Bankrekening:** Rabobank 36.48.54.553, t.n.v. Ned. Protestanten Bond te Varsseveld.
- Vrouwenclub:** Mevr. M. Jansen-Zeeplat, Spoorstraat 70, (0315) 24 20 18.
- 60+ Club:** Mevr. J. Nijhof-Weggelaar, Reigershof 70, 7051 WS Varsseveld, (0315) 24 40 49.
- Jeugdclub:** Marjan Hengeveld (0315) 24 43 93, h.m.hengeveld@zonnet.nl
Engelien Veerbeek (0315) 29 86 87, engelienveerbeek@hotmail.com
- Werkgroep PR:** Marjan Hengeveld (0315) 24 43 93, Henk Beunk (0314) 63 20 61, Arjen Dijkstra (0315) 29 80 91, Aria den Hartog (0315) 24 20 80.
- Verzorging “Eendracht”:** Mevr. H.G. Rottink, (0315) 24 12 43, t.rottink@tele2.nl
- Verzendklaar maken:**
Mevr. B. Chevalking-Wennink, Zwaluwenhof 1, 7051 XR Varsseveld, (0315) 29 82 23, Mevr. W.E. Teerink-Radstake, Mevr. A.B. Navis-Naves, Mevr. D. ten Brinke-Rougoor en Mevr. J.E. Sturris-Heijink.
- Kopij adressen en redactie:**
Henk Beunk, Halseweg 27, 7054 BT Westendorp, beunkptc@planet.nl,
Marchel Chevalking, Louise de Colignystraat 17, 7001 GD Doetinchem, mchevalking@solcon.nl.
- Leiding zondagsschool:**
Erna Wolsink-Semmelink, (0315) 29 87 18, familie.wolsink@wanadoo.nl
Madelon Ankersmit-Vriezen, tel. (0315) 61 75 42 / 61 70 63.
- NPB-Koor secretariaat:** Mevr. J.G. Boezel-van Dam, (0315) 24 18 90.
- Autodienst:** zie: **Secretaris**

juni / juli 2009

- Zaterdag 30 mei 19.00 u. Dinxperlo - Pinksterdienst**
Voorganger: Mevr. H. Bleumink
- Zondag 31 mei 10.00 u Pinksterdienst**
Voorganger: dhr. P.Samwel
- Zondag 7 juni 10.00 u. Geen dienst**
- Zondag 14 juni 10.00 u. Voorganger dhr. P.Samwel
Thema: "Je rijk rekenen..."
- Zondag 21 juni 10.00 u. Buitendienst op Koffieboerderij Groot Nibbelink - Voorganger P.Samwel in samenwerking met de Jeugdclub en m.m.v. het NPB-Ensemble - Thema: "Zomer"
- Zaterdag 27 juni 19.00 u. Dinxperlo**
Voorganger: Mevr. H. Bleumink
- Zondag 28 juni 10.00 u. Voorganger dhr. P.Samwel
Thema: "Een gevoel van eigenwaarde..."
- Zondag 5 juli 10.00 u. Oecumenische Dienst in de Grote- of Laurentiuskerk
Voorgangers: Ds. H.van Dalen, Mevr. M.Tankink, dhr. P.Samwel
Internationale Dansgroepen
- Zondag 12 juli 10.00 u. Meditatieve wandeling o.l.v. dhr. P.Samwel
Nadere inlichtingen zie pag.6/7
- Zondag 19 juli 10.00 u Geen dienst**

